

MEEUWEN PANNEPADLOOP

Wat een loop was dit!!! Maar voordat we het parcours en de wedstrijd in duiken, eerst een stukje over het ontstaan van de Pannepadloop:

Het pad loopt over het land van voormalig boer Gerrit Stapel en zoon Jan Stapel. Gerrit gaf zijn hoog aangeschreven zwarte-witte stamboekvee een naam: Pan 54 t/m Pan 59. Voor het fokken van dit vee van de boeren waar het pad doorheen loopt, was vanuit de hele wereld veel animo. Van heinde en ver kwamen ze met busladingen vol deze koeien bekijken en beliepen dit pad om de Pannen te bewonderen. En zo ontstond de naam Pannepad.

Het Recreatieschap West-Friesland heeft mede mogelijk gemaakt dat er nu prachtig gefietst en gewandeld kan worden i.c.m. met het Blôte Bienenpad. Neem vooral een kijkje bij het uitzichtpunt Kolk van Dussen, waar men een prachtig zicht heeft op de vele weidevogels.

Maar vandaag was het Pannepad decor van een grote hoeveelheid meeuwen. De organisatie had ervoor gezorgd dat het Pannepad gecombineerd kon worden met de weilanden van diverse boeren waardoor er een mooi divers parcours van 8 km ontstond.

En over dit parcours is vooraf én achteraf veel te doen geweest. Opedane inside information werd al snel verspreid in onze meeuwenapp. Een filmpje en een percentage over hoe de ondergrond verdeeld zou zijn werd al snel gevolgd door de discussie: in vredesnaam welke schoenen moeten we aan?!?

Op de wedstrijddag zelf bleek ondanks de vele regenval de meesten voor de gewone (wedstrijd)schoen te hebben gekozen. Nou dat hebben we geweten! Bij het inlopen kwamen nog niet verder dan het heerlijke grindpad met wel al redelijk veel plassen.

Het startschot werd gelost door de zoon van eerder genoemde Gerrit Stapel: Jan Stapel. De wind was inmiddels wat meer aangetrokken en de dreiging van een bui kondigde zich aan. De eerste kilometer besloten de pinken van het weiland links van ons dat ze vrolijk mee gingen rennen. Een beter Hollands landschap kun je je niet voorstellen. Nadat we zo'n twee kilometer tegenwind gehad hadden diende daar het eerste weiland zich aan: Modder. Al schuivend moesten we daar doorheen. De regenval van de afgelopen dagen werd hier goed merkbaar. En ik denk ook dat menigeen hier heeft gedacht: had ik nou maar mijn cross-schoenen aangedaan. Maar tijd voor nadenken was er niet, gaan! Daarna kwamen we ook betonplaten van de boer tegen, die niet overal even recht lagen en deze waren ook goed van modder voorzien. Hierdoor lagen er soms immense plassen, waardoor je niet kon zien waar je terecht kwam. Veel meeuwen zijn hier onderuit gegaan; Michiel Oussoren moest er aan geloven, maar ook Rildo Galgren, Arno van Ballegooij en Alie Zwarthoed

kwamen onder de modder en flink gehavend terug. De EHBO moest er aan te pas komen.

Ook mochten we nog een stuk over een voormalig akker waar het gras nog niet geheel teruggegroeid was en daar was het flink afzien. Geen stap viel goed en je snelheid werd hier dan ook flink onderuit gehaald. Wat wel ontzettend leuk was, was dat je op verschillende punten je elkaar even goed kon aankijken. Jullie verslaggever van vandaag riep op dit punt nog naar Arno: kom op hè, maar dit werd niet juichend in ontvangst genomen. Klaarblijkelijk schrijf je tegenwoordig kat met een u.

Ondanks dat dit al de derde wedstrijd is van onze competitie waren er toch een paar nieuwe meeuwen aan de start, te weten: Nico Runderkamp (Bakkertje), twee herintreders: Rob Mol en Piet Mooijer. En Jeroen Lautenschütz maakte zijn rentree!

Hopelijk zijn ze na dit parcours nog steeds zo enthousiast voor de volgende wedstrijden.

Na een stukje schelpenpad mochten wij nog één keer een stuk weiland over lopen. Inmiddels wel met wind mee. De laatste twee kilometer bestond weer uit schelpenpad waar men kon kijken wat er na het ploeteren door de modder nog in het vat zat om je tegenstander op een punt achter te zetten.

Michiel Oussoren finishte netjes als eerste. Erik Beudeker kon de overwinning op Johan Smit opeisen, nadat laatstgenoemde net hersteld was van een heftige kater de dag ervoor.

Jeroen Lautenschütz maakte een geweldige rentree door met verve zijn voormalig tegenstander Robin Kras te verslaan. Jeroen is dan ook echt een cross-specialist. Johan Smit zei: Hij heeft benen van staalraad.

Kees Kroon dacht achterna te worden gezeten door de politie, want die kon niks anders dan achterom kijken waar de tegenstander zat. Martien de Graaf stond zeer moedig aan de start, nog maar een week na zijn marathon avontuur in Amsterdam. Ook hij werd verrast door het parcours en gaf aan dat zijn concurrenten vandaag mazzel hadden; hij deed wat rustiger aan vandaag. Sandra Butter, cross-fanaat, liep een hele sterke wedstrijd en eindigde uiteindelijk als derde meeuwenvrouw. Hilly liet zien nog steeds over het befaamde meeuwensprintje te beschikken en kon daardoor Arno van Ballegooij achter haar houden. Arno finishte vervolgens al vloekend en tierend. Volgens mij heeft hij stiekem heel erg genoten.

Wie achteraf ook zo heeft genoten was Greetje Veerman, ze heeft allen maar modder en koeienstront gezien zo verklaarde zij achteraf. Prachtig om Greetje met haar mooie elegante pas te zien strijden door de modder. Voor de gelegenheid was er naast zoon Enno, ook zoon Christiaan overgehaald tot een wedstrijd. Je kan nog aanschuiven voor de meeuwen hoor Christiaan!

Theo, de Moef, Mossel, had de hele wedstrijd en nog ver daarna een glimlach van oor tot oor. Hij doet niets liever dan dit. Goed uitgekozen, Theo!

Michiel en uw verslaggever vielen daarna nog in de prijzen voor de gehele wedstrijd.

Het verrassende effect van deze loop maakt hem geweldig. De organisatie heeft goed meegedaan aan het helpen zandstrooien en daardoor kunnen wij terugkijken op een toch wel heroïsche loop.

Volgende week hebben we rust. Op zondag 5 november a.s. vliegen wij weer uit naar Hauwert voor de Egboetsloop. Tot dan!

Petra Lautenschütz-Vink